פרשת חיי-שרה

בס"ד. התוועדות י' שבט תשל"ב

הנחה פרטית בלתי מוגה

בשעת עס רעדט זיך אין דער שירה איז די התחלה הויבט זיך אן פון: "זה א-לי ואנוהו", זאגט ער אויף דערויף אין מדרש און אין גמ' און אין רש"י וכו' ובכ"מ, אז "הם הכירוהו תחילה", אז ווער האט געזאגט "זה א-לי" האבן דאס געזאגט אט-די קינדער וואס זיינען געבוירן געווארן אין ארץ מצרים, במילא איז דאס געווען מיט נסים ונפלאות, ווי ער זאגט אין ספרי אין האזינו, אז מצד די מורא פון די מצריים איז דאס געווען בשדה, און ס'איז געווען דער דבש ושמן, און אויף דערויף האבן זיי זיך אויפגעהאדעוועט, האבן זיי דערקענט דעם אויבערשטן ווי ער האט זיי געשפייזט בשדה, האבן זיי עם דערקענט אויך על הים.

ווי געררעדט כמ"פ, אז יעדער ענין אין תורה איז דאס א הוראה, אן אנווייזונג, ביז אין אונזערע צייטן: אז בשעת מ'טרעפט זיך מיט אידן און מ'ווייס אז זיי זיינען געבארן געווארן בשדה, אין אן ארט וואס ס'איז ווייט פון ישיבות און ווייט פון ערטער וואס דארטן איז געווען די גרויסע ישיבות, אדער די גרויסע רביים פון חסידות וכו',

איז אעפ"כ איז "לא יטוש ה' עמו ואת נחלתו לא יעזוב", און ער האט זיי דארט מזמין געווען אט די וואס האבן זיך מיט זיי אפגעגעבן אויף זיי דערציילן וועגן משה רבינו ותורתו והמצוות, און האט זיי אויפגעהאדעוועט אין אן אופן אז זיי האבן זיך מוסר נפש געווען אויף תורה ומצוותי' זייענדיק נאך אין מצרים,

דערנאך זיינען זיי ארויס, "ובנ"י יוצאים ביד רמה", איז בשעת ס'איז געקומען אז ס'דארף זיך שפאלטן דער ים, זיינען זיי אויך געווען פון די ערשטע, אע"פ וואס זיי זיינען ניט געבארן געווארן אין א ישיבה (ווי געררעדט פריער) וכיו"ב, איז ניט נאר אז זיי האבן אויך דערקענט, נאר אדרבה "הם הכירוהו תחלה",

וואס דאס איז אויך וואס ס'רעדט זיך לאחרונה כמ"פ, אויף די אידן וואס זיינען געקומען פון גרוזיא און בוכארא וכו', וואס לכאורה איז דאך דאס ניט מדינות וואס האבן דארטן געהאט ישיבות הונדערטער יארן, ווי ליטא כו', אדער וואס חסידישע רביים זיינען דארט געווען הונדערטער יארן לפני"ז, אדער עכ"פ אין די שנים האחרונות,

האט זיי דער אויבערשטער מזמין געווען, און דורך ע"י עבדיו הנביאים, געשיקט אהינצו שלוחים וואס זיי האבן זיי אוועקגעשטעלט על דרך התורה ומצוותי', על דרך המלך מלכו של עולם, וויסן אז מ'דארף אליין לערנען ווי דער אויבערשטער זאגט, און אזוי מחנך זיין קינדער און קינדס קינדער, און טאן דאס ביז מס"נ אויב דאס פאדערט זיך,

וועט זיי דער אויבערשטער אויך מזכה זיין, אז נאך דערויף ווי זיי זיינען ארויס פון מצרים, און זיי קומען צו גיין אין ארץ טובה ורחבה, זאל זיין דארטן "כן בקודש חזיתיך" על דרך ווי ס'איז בא זיי געווען "בארץ צי' ועיף", און שטיין מיט א תוקף און מיט א שטארקייט אז זיי מוזן לעבן אין אן אופן וואס התורה היא חיינו ואורך ימינו, און קינדער (אינגלאך און מיידלאך), מוז מען מחנך זיין על יסודי התורה והמצוה בכל הענינים, אנהויבנדיק פון צניעות ויר"ש ואהבת ה' וכו' וכו',

און פונקט אזוי ווי די מס"נ איז זיי בייגעשטאנען "בארץ צי' ועיף", עאכו"כ אז דאס וועט זייביישטיין בארץ טובה ורחבה,

ואשרי חלקם פון יעדערן וואס וועט טאן אויף זיי ארויסהעלפן אין דעם, און זיי מסייע זיין און מיטהעלפן בכל האופנים שאפשר,

© 2003 Jewish Educational Media, Inc.

פרשת חיי-שרה

וואס דאס וועט אויך העלפן בנוגע צו די טועהרס, אז ס׳וועט זיין ״גדול מה שהעני עושה עם הבעה״ב ממה שבעה״ב עושה עם העני״, דער אויבערשטער וועט באצאלן אט-די וואס וועלן זיי העלפן ומשתדלים בטובתם, בנוגע צו זייער אייגענע יר״ש און צו זייערע אייגענע קינדער, אויף להוסיף אין דעם אמת׳ן נח״ר וואס זיי וועלן האבן פון זייערע אייגענע קינדער,

זאלן זיי דאס קענען דאס יוצא זיין דארטן אין ארץ טובה ורחבה, אדער אין ארה״ב וכיו״ב, יוצא זיין מיט מס״נ בכח.

און גיין מחיל אל חיל אליין אין לימוד התורה וקיום המצוה, עאכו״כ בנוגע צו דעם חינוך פון זייערע קינדער, זען אז זיי זאלן נתחנך ווערן אין אן אופן פון מוסיף והולך ואור אין ״תורה אור״ און אין ״נר מצוה״ –

ויה״ר, וויבאלד אז דאס איז פון די ענינים וואס ״יפה שעה אחת קודם״, און איך האף אז מ׳הערט דאס – אדער מ׳וועט דאס איבער געבן בהקדם – אין ארץ טובה ורחבה, אין ארץ הקודש, ועד״ז אויך איז דא די זעלבע שאלה און די זעלבע שוועריקייטן אין ארה״ב און אין אירופה און אין אוסטרלי׳ ובכל מקום וואו די עולים חדשים זיינען אנגעקומען,

אז נוסף צו די עסקנים וואס זאלן זיין יר״ש, וואס זאלן זיך אריינווארפן, און וועלן זיך אריינווארפן אין די עסקנות מיוחדת אויף העלפן די עולים חדשים אין הסתדרות גשמית, און העלפן זיי ביחד עם זה אין הסתדרות רוחנית, ביז אין אן אופן פון הולך ומוסיף ואור,

און נוסף לזה, אויך פארבינדן א קשר אישי – א קשר פרטי צווישן איין משפחה מיט א צווייטע משפחה, אויך אין אן אופן אז מ׳זאל זיי ארויס-העלפן בגשמיות וברוחניות גם יחד, איז קירוב הלבבות – נוסף אויף דעם עצם הפעולה וואס עס וועט צוקומען און ס׳וועט אויפגעלעבט ווערן דער ענין פון לימוד התורה וקיום המצות, וועט דאך אויך צוקומען דער קירוב הלבבות ואיחוד הלבבות,

איז דעמולט בשעת ״כולנו כאחד״ איז דאך דאס די כלי אז ס׳זאל ווערן דער ״ברכנו . . באור פניך״, ו״באור פני מלך חיים״ ו״מאן דיהיב חיי יהיב מזוני״, אז מ׳וועט זיין געבענטשט ווערן בני חיי ומזוני רויחי, מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה וביד רמה ובריש גלי. לחיים.

© 2003 Jewish Educational Media, Inc.